

oma naest ära hukkata ja süa, aga se pääsis tema käest lahti ja jooksis ära; ja kui se asi üles tuli, sai mees kinni wõetud ja ärapõletud. Ühe teise mehet suri ta naene nälga ja jättis temal kaks last järele; ja et temal nendele midagi toidust põlnud anda, tegi ta sauna soeaks, jättis lapsed senna sisse ja pani ukseid kõwaste kinni, kus nad wimaks löid nälga ära surid.

Siwvlandi maal olla tõeste wanemad oma lapsed nälja pärast tapnud, ja furnute kehad haudadest wälja kaewanud ja ülespodud kehad wõllastest maha wõtnud, nende liha keetnud ja sega oma nälga püüdnud kustutada. Weel ööldakse, et Siwvi ja Gestimaal, kui ka Vittau ja Wenemaal ka emad nälja pärast oma lapsed ärasõnud.

Üks teine sõnum juttustab nõnda: aastal 1315 oli üks suur nälg maailmas, kõige enam weel piiskoppide maakondades Rha, Sarema, Tartu ja Tallinna maal ja seal ümberkaudu naabris, kus sagedaste tõeste juhtunud, et mõningad selle hirmsa nälja pärast ise oma lapsed hukkanud ja ärasõnud; ka palju näljatsid inimesi on isi endid haudadesse heitnud, mis mõnes kohta selle tarwis tehtud, et jenna surra ja oma walusa elule nõnda wisi otja teha. Salka wennad — need piiskoppid — aga olla palju oma rahwast selle surma eest päästnud, sest et nad neile palju wilja wuretsenud, mis nende kantside magasinides üleshoitud saanud.

Gestimaal oli üks küla, teda hüiti Pugeti — se on se praegune Pujati ehk Battika küla, Tallinna naabris Siiri kihelkonnas — seal oli üks mees, kelle naene nälja pärast suri, ja et temal neli last järele jäi ja põlnud neile mingisugust süa anda, käskis neid sauna minna, küttis ahju hästi palawaks, pani siis sauna ukseid kinni ja hukkas nõnda oma lapsed kange palawa ja leili sisse ära.

Sellesamma külas oli üks noormees, kel tuline nälg käes oli, ja aeas peale — oma isa käest leiba. Isa aga oli üks waene mees ja ütles: „Armas poeg, mul ei ole sulle midagi anda.“ — Siis tõmbas poeg kirwe kätte ja lõi oma isa surnuks ja tahtis teda ära süa. Aga se hirmus kole mõrtsuka töö tuli walge ette; poeg sai kinni wõetud, siis hirmsaste pinatud ja waewatud ja kõige wimaks Pea otjast ära lödud.

Ja kõige nende eespool nimetud mades olid äraräkimata hirmsad hädad ja ahastused. Kus aga weel nattuke wilja leiti, se oli enamist räppastand ja hallitand, ja palju rahwast, kes sest söid — leidgid surra. Ja üks wal rullid maksis sel aeal 8 rubla 50 loppik, nõnda et waene seda osta ei jõudnud. Sest raha oli sel aeal palju kallim kui nüüd. Ja aastal 1316 halastas Jumal inimeste peale, lastis wilja jälle kaswada ja kord korralt alamaks minna, ja tuli selle järele üks hea aeg. Kui Titus Jerusalemma linna ümberpiras, oli üks